

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/132/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200205
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1014200205.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T. F. A. Y., bytom v U., T. XXX/XXX, zastúpený: JUDr. Katalinou Némethovou, advokátkou, so sídlom v Štúrove, Nám. sv. Imricha č. 21, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. marca 2013, číslo SLV-PS-PK-13/2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. februára 2015, č. k. 6S/28/2014-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. februára 2015, č. k. 6S/28/2014-43 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 20. februára 2015, č. k. 6S/28/2014-43 podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu oneskoreného podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 21. marca 2013, číslo SLV-PS-PK-13/2013, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie - Personálny rozkaz Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 762 z 21. decembra 2012. Týmto rozkazom bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“).

Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že žalobca napadnuté rozhodnutie prevzal dňa 25. marca 2013. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby uplynula dňa 25. mája 2013. Vzhľadom na to, že posledný deň na podanie žaloby pripadol na sobotu, posledný deň na podanie žaloby bol pondelok, 27. mája 2013. Žalobca podal žalobu na pošte až 10. februára 2014, teda podal žalobu v zmysle § 250b ods. 1 OSP po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Vzhľadom na uvedené ako aj na to, že zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť, krajský súd konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého

rozhodnutia a postupu žalovaného zastavil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené.

V odvolaní žalobca uviedol, že v odvolacej lehote sa nemohol úspešne domáhať svojho práva lebo skutočnosti potvrdzujúce jeho tvrdenia boli v tom čase predmetom iného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 2T/35/2013 a na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 4To/109/2013. Dodal, že Krajský súd v Nitre uznesením z 12. decembra 2013, č. k. 4To/109/2013-387 zrušil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky z 2. októbra 2013, sp. zn. 2T/35/2013, pričom vo svojom odôvodnení krajský súd uviedol, že skutok spáchaný žalobcom nie je prečin, preto by ho mal prejednať iný orgán ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona o priestupkoch. Mal za to, že vzhľadom k tomu, že nespáchal trestný čin, ale sa dopustil priestupku, potom rozhodnutie žalovaného o prepustení zo služobného pomeru je nesprávne a predčasné. Žalobca ďalej poukázal na absenciu poučenia o tom, že rozhodnutie žalovaného je preskúmateľné súdom. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal o opätovné doručenie rozhodnutia žalovaného s tým, že by začala plynúť nová lehota na podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia štátneho orgánu.

Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci je uznesenie krajského súdu o zastavení konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného z 21. marca 2013, číslo SLV-PS-PK-13/2013 z dôvodu uplynutia dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby, kedy právo na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu zaniklo.

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250b ods. 1 OSP, žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 241 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

Podľa § 247a zákona č. 73/1998 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia.

Podľa § 248 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. SLV-PS-PK-13/2013 odvolací súd z pripojenej doručenky zistil, že žalobcovi bolo rozhodnutie žalovaného z 21. marca 2013, číslo SLV-PS-PK-13/2013 doručené dňa 25. marca 2013. Túto skutočnosť sám žalobca potvrdil vlastnoručným podpisom na príslušnej doručenke preukazujúcej prevzatie predmetného rozhodnutia.

Z dikcie § 250b ods. 1 OSP jednoznačne vyplýva, že počítanie zákonnej dvojmesačnej lehoty sa musí skúmať od doručenia rozhodnutia.

Dvojmesačná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 26. marca 2013 (§ 57 ods. 1 OSP) a jej koniec pripadol na nedeľu 26. mája 2013. Posledným dňom na podanie žaloby podľa piatej časti druhej hlavy OSP bol najbližší nasledujúci pracovný deň, pondelok 27. mája 2013 (§ 57 ods. 2 veta druhá OSP). Žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti na poštovú prepravu až dňa 10. februára 2014, teda oneskorene.

Odvolací súd k námietkam žalobcu uvádza, že tieto nemajú žiaden vplyv na plynutie zákonnej dvojmesačnej lehoty od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni na podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku.

K týmto námietkam odvolací súd ďalej poznamenáva, že úlohou súdu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, ak sú namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP). Trestné konanie a s ním spojené sankcie a personálne (správne) konanie o prepustení policajta sú dve samostatné, od seba nezávislé konania, ktorých právnym základom môže byť to isté konanie jednotlivca. Navyiac konanie zakladajúce dôvod aplikácie § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. nemusí automaticky znamenať aj trestný postih osoby v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. marca 2010, č. k. 1Sžo/127/2009, rozsudok z 19. októbra 2011, č. k. 2Sžo/1/2011, resp. rozsudok z 28. mája 2015, č. k. 7Sžo/9/2013).

K námietke žalobcu o nedostatku poučenia v preskúmanom rozhodnutí odvolací súd predovšetkým uvádza, že zákon č. 73/1998 Z. z. príslušnému správne orgánu neukladá povinnosť poučiť odvolateľa v rozhodnutí o možnosti súdneho prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy OSP. Náležitosti poučenia sú obsiahnuté v § 241 ods. 4 cit. zákona. V preskúmanom rozhodnutí žalovaný poučil žalobcu, že proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Teda poučenie zodpovedá zákonu (§ 241 ods. 4 cit. zákona). To znamená, že rozhodnutie je konečné a právoplatné (§ 241 ods. 6 cit. zákona).

Odvolací súd ďalej zistil, že v poučení žalovaný v zátvorke poukázal na § 244 zákona č. 73/1998 Z. z., na ktoré ustanovenie sa však daná vec nevzťahuje.

Odvolací súd však poukazuje na § 248 zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý výslovne upravuje možnosť podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Vychádzajúc z dôvodov uvedených vyššie Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd v danej veci správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď napadnutým uznesením konanie z dôvodu oneskorene podanej žalobe zastavil. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnuté uznesenie

krajského súdu podľa § 250ja ods. 3, veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP a s § 246c ods. 1 OSP ako vecne a právne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému zo zákona náhrada trov konania nevznikla.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.